

Sygn. akt VII Kz 359/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – SSO Aneta Łatanik

Protokolant sekr. sądowy Aleksandra Błachowicz - Drózdź

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Częstochowa Północ w Częstochowie Rafała Kalinowskiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 sierpnia 2016r.

w sprawie przeciwko P. Ł. s. J. i M. ur. (...) w C.

podejrzanemu o czyn z art. 281 kk przy zast. art. 31 § 1 kk

zażalenia obrońcy podejrzanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 25 maja 2016r. w sprawie IV K 42/16 w przedmiocie umorzenia postępowania i zastosowania środków zabezpieczających

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata O. M. Kancelaria Adwokacka w C. kwotę 516,60 zł. (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym przy czym kwota powyższa obejmuje należy podatek VAT.;
3. kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 maja 2016r. w sprawie IV K 42/16 Sąd Rejonowy w Częstochowie na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk w zw. z art. 31 § 1 kk, art. 93 a § 1 pkt 2 i 3 kk, art. 93 f § 1 i 2 kk umorzył postępowanie przeciwko P. Ł., podejrzanemu o czyn z art. 281 kk i orzekł wobec niego środki zabezpieczające w postaci psychoterapii w warunkach ambulatoryjnych oraz terapii uzależnienia od alkoholu w warunkach ambulatoryjnych wskazując jako miejsce wykonywania tych środków Poradnię (...) i (...) w C..

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył obrońca podejrzanego wnosząc o jego uchylenie w zakresie zastosowania środków zabezpieczających ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje na to, iż zachowaniem swoim podejrzany wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 281 kk. Dokonując zarzuconego mu czynu, P. Ł., z powodu choroby psychicznej, miał zniesioną zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem w rozumieniu art. 31 § 1 kk a w konsekwencji – z mocy tego przepisu – nie popełnił on przestępstwa. Art. 17 § 1 pkt 2 kpk nakazuje w takim przypadku umorzyć postępowanie. Zgodnie zaś natomiast z art. 93 a k.k. i art. 93 b k.k., orzeczenie środka zabezpieczającego polegającego na terapii i terapii uzależnień uzależnione jest od spełnienia następujących przesłanek: sprawca popełnia czyn zabroniony w stanie niepoczytalności i jest to konieczne, aby zapobiec ponownemu popełnieniu przez

sprawcę czynu zabronionego. Wbrew stanowisku skarżącego oczywistym jest, że Sąd Rejonowy był zobligowany do badania stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez podejrzanego celem ustalenia czy podejrzany zachowaniem swoim wypełnił znamiona przestępstwa czy też stopień społecznej szkodliwości jego zachowania był znikomy. Sąd Okręgowy zgadza się natomiast z oceną dokonaną przez Sąd Rejonowy, że społeczna szkodliwość czynu podejrzanego z art. 281 kk jest wysoka o czym świadczy agresywne zachowanie podejrzanego, działanie bez powodu, naruszenie nietykalności osobistej. Z treści opinii biegłych lekarzy psychiatrów wynika zaś, że „aby zapobiec ponownemu popełnieniu czynu zabronionego związanego z chorobą psychiczną należy zobowiązać badanego do regularnego leczenia psychiatrycznego...”. Wniosków przeciwnych nie zawiera, wbrew stanowisku skarżącego, opinia biegłego psychologa. Z opinii tej bowiem jednoznacznie wynika, że „należy zobowiązać badanego do regularnego leczenia psychiatrycznego w warunkach ambulatoryjnych” (k 20). Natomiast fragment opinii, na który powołuje się skarżący dotyczy konsekwencji przebywania badanego na wolności (k19). Wobec powyższego Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu Rejonowego zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, uznając, iż zachodzą podstawy do zastosowania wobec podejrzanego P. Ł. środków zabezpieczających w postaci psychoterapii w warunkach ambulatoryjnych oraz terapii uzależnienia od alkoholu w warunkach ambulatoryjnych

Z tych względów orzeczono jak w sentencji postanowienia, zgodnie z treścią art. 437 § 1 kpk.